सुनयं यूयं पश्यत यतस्तैः करजैस्तद्वक्षोनरसिंहमूर्त्तिर्देवोविभेद १२ सर्गः
तद्वन्मनुष्योऽपि राक्षसान् हनिष्यतीति भावः दितेरपत्यमिति
वाक्षाद्यतोऽव्यावादेरित्यादिना गर्गादित्वात् ष्ण्यः ॥ ५९ ॥

प्रमादवांस्त्वं क्षतधर्म्मवर्त्मा गतोमुनीनामपि शत्रु
भावं। कुलस्य शान्तिं वङ्ग मन्यसे चेत् कुरुष्व राजेन्द्र
विभीषणोक्तं ॥ ६० ॥

यत्रैवमुपायेन देवैर्निहन्यते तत्र त्वं कथं प्रमादी मुह्यसीत्याह ज०म०
प्रमादवानित्यादि। त्वं यतः प्रमादी अजितेन्द्रियत्वात् क्षत
धर्म्मवर्त्मा त्यक्ताचारः अतोमुनीनामपि शमे स्थितानां शत्रुत्वं
गतः ईदृशोऽपि कुलस्य शान्तिं वङ्ग मन्यसे चेत् श्लाघसे यदि हे
राजेन्द्र कुरुष्व विभीषणोक्तं ॥ ६० ॥

प्रमादवानित्यादि। हे राजेन्द्र कुलस्य शान्तिं कल्याणं त्वं भ०
चेत् यदि वङ्ग मन्यसे तदा विभीषणोक्तं कुरुष्व कीदृशस्त्वं प्रमाद
वान् असावधानस्त्यक्तधर्म्मपथोऽजितेन्द्रियत्वात् मुनीनां समद
र्शिनामपि शत्रुत्वं प्राप्तः यदैव देवैरुपायेन हिरण्यकशिपुप्रभृतयो
ऽपि हन्यन्ते स्म तदा प्रमादिनस्ते कथं रक्षा स्यादिति भावः ॥ ६० ॥

घोषेण तेन प्रतिलब्धसंज्ञोनिद्राविलाक्षः श्रुतकार्य्य
सारः। स्फुरद्वनः साम्बुरिवान्तरीक्षे वाक्यं ततोऽभा
षत कुम्भकर्णः ॥ ६१ ॥